

ensstemmelse med inddelingslovens § 4 begrænses til disse tilfælde.

Til nr. 11-14.

Gennem disse ændringsforslag ændres betegnelsen for de nye kommuner, der oprettes gennem omfattende kommunesammenlægninger i de tre storbyområder, til *storkommuner*. Derudover opdeles hver storkommune i et antal *distriktskommuner*, der hver især skal forestå styrelsen af de opgaver, der kan løses på det lokale plan, uden at det griber forstyrrende ind i andre kommuners dispositioner og beslutninger. Forslagsstillerne forestiller sig, at hver distriktskommune får et indbyggertal på 50.000-60.000, men størrelsen af afgrænsningen mellem distriktskommunerne må i øvrigt fastlægges efter de lokale forhold og den opgavefordeling, der fastsættes mellem storkommunerne og distriktskommunerne.

Det overlades til kommunalreformkommissionen, der gennem sine tidligere foretagne undersøgelser har et indgående kendskab til problemerne i de tre storbyområder, at fremkomme med indstilling til indenrigsministeren om de nærmere grænser for distriktskommunerne, hvorefter indenrigsministeren endeligt fastsætter grænserne.

Kommunalbestyrelsen for storkommunerne foreslås benævnt „storbyråd“, mens den i distriktskommunerne benævnes „distriktskommunalbestyrelse“ eller i overensstemmelse med lov om kommunernes styrelse „byråd“. Såvel storbyråd som byråd foreslås valgt ved direkte valg i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunale valg.

Opgavefordelingen mellem storkommunerne og distriktskommunerne foreslås fastlagt i styrelsesvedtægterne. Det må herunder sikres, at storbyrådet får tillagt beføjelser

til at forestå den overordnede planlægning for hele storbyområdet, så man undgår fejlinvesteringer. Det betyder, at i hvert fald byudvikling, kollektiv trafik, havnevæsen, elforsyning, vandforsyning, hovedkloakering, rensningsanlæg, skolebyggeri og plejehjemsbyggeri må henhøre under storbyrådet. Desuden skal storbyrådet fastsætte en fælles beskatningsprocent for hele området.

Dette er ikke ensbetydende med, at distriktsbyrådene ikke skal have besluttende myndighed. Det vil være muligt at fordele en del af det samlede skattebeløb mellem kommunerne efter objektive kriterier, herunder befolkningstal, aldersfordeling og befolkningstilvækst. Distriktsrådene vil herigennem kunne have beslutningsmyndighed over fritidsforanstaltninger, bl. a. mindre idrætsanlæg, børnedaginstitutioner, skolevæsen, visse dele af socialforsorgen og bestyrelsen af lokale veje for at nævne nogle eksempler. Der må også tillægges distriktsbyrådene rådgivende og indstillende myndighed på en række områder, bl. a. den lokale byplanlægning.

Opgavefordelingen fastlægges i kommunernes styrelsesvedtægter, som udarbejdes af indenrigsministeriet, eventuelt efter forhandling med de foreslåede fællesudvalg, hvorefter indenrigsministeren fremsætter lovforslag herom.

Det bør overvejes, om bemyndigelsen til at udskrive grundskyld skal tillægges distriktskommunerne, således at de på den måde kan udskrive skat til dækning af de særlige ønsker i den enkelte kommune, eller om de skal have lov til at fastsætte en vis lokal beskatningsprocent, der dog må have en lav maksimumsgrænse, f. eks. 2-3 pct.

Langkilde. Erik Hansen (Vejle amt).

A. Chr. Andersen. Niels Andersen,

næstformand.

Bernhard Baumgaard. Samuelsen.

Evald Kristensen. Th. Mikkelsen.

Asger Jensen,
formand.

Vestergaard Poulsen.

Søren Jensen. Arthur Jacobsen.

Ove Hansen. Peter Jørgensen.

Peter Nielsen.

Sogaard.

Krog Hansen.